

Amanda Lind: Tal på Järvaveckan 2024

Talare
Amanda Lind
Språkrör

Datum
29 maj 2024

Plats
Järva

Tack. Tack, Shannet, Mansur och tack till Ahmed Abdiraman och Global Village för att jag får komma hit och återigen dela den här Järvaveckan med er. Det var den allra bästa av tider och det var den allra värsta. Det var visdomens tid, det var oförnuftets tid, det var både trons och vantrons epok. Det var ljusets årstid och mörkrets årstid, hoppets vår och förtvivlans vinter. De här orden skrev Charles Dickens om en tid som präglades av stor samhällsförändring. Och vi står också i en tid av vägval. Vilket samhälle vill vi ha? Vi i gröna, vi tror ju på ett samhälle där vi är solidariska, både med varandra, med naturen och med kommande generationer. Ett samhälle där alla har samma rätt, till både trygghet och frihet. Men låt oss då titta på hur vårt samhälle egentligen ser ut idag. Över hela landet har folk mötts av högre matpriser och högre boendekostnader. Detta på grund av en inflation pådriven av Putins orättfärdiga invasionskrig i Ukraina. Kostnaderna har också ökat kraftigt, både för skolan och vården, som har vädjat till regeringen om hjälp för att klara krisen. Men de har fått kalla handen. Tidöregeringens politik har i stället tvingat sjukvården att skära ner. Sjuksköterskor sägs upp och de som jobbar kvar måste slita ännu hårdare och gå till jobbet med en klump i magen. Regeringens politik har även tvingat skolorna att skära ner. Elevassistenter sägs upp, barngrupper blir större och stökigare. Och värst blir det i de områden som skulle behöva störst investeringar. I politiskt eftersatta områden med skolor som redan idag har det tufft och har den största andelen obehöriga lärare. Där unga pojkar verkligen skulle behöva hjälp för att inte hamna snett, och när de inte hinns med. Vi kan ingenting göra, har finansministern sagt. Vi behöver hålla igen för att bekämpa inflationen. Men hur kan man hävda att det driver på inflation, att elevassistenter och sjuksköterskor får behålla sina jobb? När ska inte staten gå in om inte nu? För att bibehålla kvaliteten i skolan och stötta sjukvården genom svåra tider. Var är solidariteten, Elisabeth Svantesson? Ja, det är lätt att tänka att vi också befinner oss i vantrons epok. Livet i Sverige har blivit mycket dyrare för många. Vanliga människor har uppmanats att bita ihop. Men hur kommer det sig då att mitt i kostnadskrisen sänkte regeringen skatten för dem som tjänar

mest med tusen kronor i månaden? Mitt i kostnadskrisen höjde regeringen bidraget för dem som vill renovera köket i sin villa eller bostadsrätt. Nu planerar Tidöpartierna att sänka skatten på kapital med flera miljarder. Så att de som redan har 100 000 kronor i sin aktieportfölj ska tjäna lite mer. Oförnuftets tid, som Charles Dickens skrev. Och vet ni, bidragen till de rika, de ska helst inte synas. De kallas aldrig för bidrag. De smygs in som avdrag eller skattelättnader. Och det är vanliga människor och välfärden som får betala priset. Vänner, Sverige 2024 är inte rättvist. Alla har inte samma möjligheter. Alla har inte samma trygghet eller samma frihet. Tillsammans, som samhälle, har vi gott om pengar. Men vi investerar de inte där det behövs. Vi har låtit ett ekonomiskt system växa fram som tar från vår gemensamma välfärd och ger till de som redan har allra mest. Genom vinstutdelning till aktieägare i vården och skolan. Och genom skattelättnader för de rikaste. Men det vill inte Tidöpartierna prata om. De väljer att inte prata om de ekonomiska orättvisorna som gör att vårt samhälle glider isär. Att klyftorna i Sverige har ökat och det rejält. Vi i gröna, vi har en helhetssyn på samhällets utveckling som grundar sig i solidaritet. Vi tycker att samhällets uppgift är att finnas där för våra barn när vi går i skolan, för familjer när de behöver det som mest. Vi behöver en ekonomisk politik som styr mot mer jämlikhet, inte mer orättvisa. Därför föreslår vi bara i år 2,5 miljarder extra för att bygga en mer likvärdig skola och förskola och stoppa nedskärningarna. Vi föreslår 7 miljarder mer än regeringen för att hantera vårdkrisen och vi vill att barnbidraget omgående ska höjas direkt med 220 kronor i månaden så att det räcker lika långt som det gjorde innan kostnaderna började skena. Vi ska se till att barnbidraget fortsätter öka automatiskt i takt med priserna i samhället. Värdet på barnbidraget ska inte urholkas av kostnadsökningar, precis när det behövs som allra mest. Det är inte barnfamiljerna som ska ta den stora smällen när det blir dyrare tider. Och när samhället drar sig tillbaka, år efter år, så tillåts andra krafter ta plats. De kriminella gängerna brer ut sig och hotar, skjuter och förtrycker och de som bor i politiskt eftersatta områden i förorten är de som drabbas hårdast. Det är butiksägare som tvingas stänga. Föräldrar som inte vågar låta sina barn leka i parken. Sårbara unga pojkar som lockas in i gängens värld, full av våld och droger. Och när en pappa skjuts ihjäl inför sin son för att han visar civillikage. Vilket mörker. Vilken mörkrets årstid vi lever i. Men vänner, det här är ett förtryck som vi aldrig kan acceptera. Trygghet och frihet från våld är en grundläggande rättighet och den måste gälla precis lika för alla i hela Sverige. Polisen får inte backa, skolan får inte backa, socialtjänsten får inte backa. Samhället, vi tillsammans, får inte backa. Och då ankommer det också på oss

politiker att se till att vi skapar de förutsättningarna. Vi måste fortsätta arbetet med att ge polisen bättre verktyg, punktmarkera de kriminella för de ska bort från gator och torg och de hem där de förtrycker. Men, menar vi allvar med att bekämpa gängkriminaliteten, då måste det förebyggande arbetet förstärkas. Om det är både polisen och socialtjänsten eniga. Polis och myndigheter har upprepade gånger, år efter år, sagt att det inte räcker med bara hårdare tag. Vi kommer aldrig att lösa problemen om vi inte ser till helheten. Och ändå vägrar Tidöpartierna att lyssna. Det handlar om skolor som fungerar, tillräckligt många lärare som hinner göra sitt jobb, fler fältassistenter som träffar våra unga. Fritidsgårdar, simhallar, ett starkt föreningsliv, en socialtjänst som kan stötta familjer och komma in tidigt med stödet som behövs och som kan punktmarkera de unga som riskerar att fastna i gängens lockrop. Det här är någonting som Sverigedemokraterna har mage att kalla för saft och bullepolitik. Det är ett hån. Det är ett hån mot de som dagligen kämpar för att ge ungdomar bättre livsbetingelser och det som faktiskt gör skillnad. Det är oanständigt. Och dessutom så är det en ineffektiv politik, för om vi ska bygga ett rättvist samhälle med trygghet och frihet för alla, då måste vi politiker våga satsa och vi måste våga prioritera annorlunda än idag. För att vända utvecklingen så måste vi arbeta, många, tillsammans. Vi måste använda precis alla delar av verktygslådan. Företagen, kommunerna, föreningslivet och staten måste jobba målmedvetet, både med det sociala arbetet, med att öka tryggheten, skapa arbetstillfällen och vägar in i gemenskap och samhällsliv. Men det måste vara målmedvetet och uthållet. Det funkar inte med tillfälliga projekt, utan vi måste bygga samhällsstrukturer där alla kan vara med. Satsa på kvinnorna och på jämställdheten. Se potentialen hos varje ung människa i Sverige. Det är det som krävs. Inte visitationszoner eller angiverilagar. För det är ett alltmer orättvist samhälle. Då ställs grupp mot grupp. Rädsla och motsättningar växer. Regeringen motarbetar inte den här utvecklingen. Man legitimerar vi och dem genom sitt samarbete med Sverigedemokraterna. Som en konsekvens växer rasismen i vårt samhälle och sprider sig som ett gift. Den strukturella rasismen sätter spår, djupa spår hos människor. Visst ni att etnicitet är det vanligaste skälet till mobbning i skolan i dag. Studier från brottsförebyggande rådet visar att det rasistiska hatet, nu mera sker alltmer öppet. Det som många har vittnat om under lång tid, men som alltför få har lyssnat på. Det här hatet visar sig öppet på gator och torg. I kollektivtrafiken, på våra skolor och arbetsplatser. Hatet sprider sig också i det fördolda. Nu vet vi vilka i riksdagen som eldar på utvecklingen. Sverigedemokraterna använder hemliga trollkonton, för att sprida lögn, nidsbilder, förakt och ren rasism. Skattebetalarnas pengar används för att

sprida desinformation och hatpropaganda. Och när de avslöjas, vad gör då Jimmie Åkesson? Jo, vänner, han går till attack. Han kallar TV4:s granskning för en påverkansoperation från det ”vänsterliberala etablissemanget”. Bara det är en attack på våra fria, oberoende medier, med precis samma metoder som Trump i USA, som Putin i Ryssland, och Orbán i Ungern. Och bara idag avslöjade Expressen att medarbetarna i SD:s-trollfabrik, att de inte bara använder närmast ryska metoder, de bokstavligen sprider rysk propaganda. Och hur reagerar då statsminister Ulf Kristersson? Han gömmer sig. Han försöker slå ifrån sig ansvaret och förminskar det hela till en fråga om Tidöavtalets artighetsklausul. Och han kallar våra rimliga ifrågasättanden för politiskt spel. Men säg det då till lokalpolitikerna som knäcks av hot och hat. Säg det till den som utsätts för rasism. Säg det till alla röster som tystnar på nätet. Var är du, Ulf Kristersson? Och Sverigedemokraterna, de låtsas ju inte ens att de ska ändra sitt beteende, utan de firar med Pommac. Sverigedemokraterna har ju visat tydligt vad de står för, men vilka värderingar är det Moderaterna, Kristdemokraterna och Liberalerna är beredda att stå upp för? Tidigare idag talade Johan Pehrson på den här scenen. Inte ett ord om SD:s-trollkonton, och hur de förgiftar det demokratiska samtalet. Hur ska vi kunna lita på någonting Johan Pehrson säger när han visar sig vara beredd att offra vad som helst för att få vara minister i en SD-styrd regering? Varje dag väljer Johan Pehrson att fortsätta möjliggöra Sverigedemokraternas skadliga inflytande genom Tidöavtalet. Och han verkar knappt ta det på allvar. För honom verkar det bara vara lite mera tjafs. Men likväl så har en gräns passerat. Om borgerligheten har någon anständighet kvar då måste de sätta ner foten nu. Men vi har inte sett några konsekvenser. Inga röda linjer. Ingen ryggrad. Var är din ryggrad Johan Pehrson? Vänner, situationen kan ju verka hopplös. Men vi ska låta detta bli en hoppets vår. Vi har alla en makt att påverka i det kommande EU-valet som är bara elva dagar bort. Och vi alla här har ju makten att bestämma vilka politiker som ska representera oss. Så jag vill uppmana er alla: höj era röster och gå och rösta. Det gör skillnad. Och sällan har det varit så viktigt. För Sverigedemokraterna, de är inte unika. De är en del av en internationell rörelse med populisterna och högerextremisterna som vinner mark över hela Europa. Och i EU försöker dessa partier nu backa de framsteg som är gjorda. Det hotar HBTQI-personers rättigheter, det hotar kvinnors rättigheter, och det hotar den nödvändiga klimatomställningen. Och precis som i Sverige, så är det partierna till höger som öppnar för att ge dessa krafter inflytande. Och vår roll är att sätta stopp. Det är att sätta stopp för deras destruktiva framfart, stå upp för solidaritet, fred och rättvisa. Så jag säger det igen: höj era röster och gå och rösta

mot hat och högerextremism. Ja, vi gröna vet. Vi måste stå upp för fred och rättvisa. Inte bara i Sverige, inte bara i Europa utan i hela världen. Det är det vi menar med internationell solidaritet. Och vänner, i vissa delar av världen så är det verkligen en förtvivlans vinter. Ukraina kämpar fortfarande för sin och Europas framtid mot Rysslands orättfärdiga invasionskrig. Och här är jag glad över att vi i Sverige står enade, att vi fortsätter stötta Ukrainas kamp så länge det krävs. Och sedan Hamas vedervärdiga terrordåd den sjunde oktober har den israeliska militären gjort besinningslöst dödande till sin vardag i Gaza. Det här pågår dag efter dag, mitt framför våra ögon. Tystnaden från så många av världens ledare har varit kompakt. Igår fick vi veta att israeliska stridsvagnar tagit sig in i Rafahs stadskärna, trots att internationella domstolen i Haag beslutat att israel omedelbart måste upphöra med krigshandlingar i Rafah. Bilderna vi har sett från Gaza de senaste dagarna kan inte beskrivas som något annat än helvetet på jorden. Människor som skriker i avgrundsdjup sorg bär ut förkolnade barn ur de brinnande spillrorna av tälten efter Israels attack. Det här går knappt att ta in. Och vi är miljontals människor som frågar: hur kan detta tillåtas fortgå? Vi kräver att Israel omgående upphör med sitt dödande. Att Hamas omgående släpper gisslan. Det behövs en permanent vapenvila och det behövs nu. Och Sverige skulle ju kunna vara rösten för fred, att driva på för en tvåstatslösning, att driva på för att stoppa all handel med Israel tills bombningen upphör. Regeringen skulle kunna gå i främsta ledet och visa att omvärlden inte tolererar det här dödandet. Men man väljer att låta bli. I stället får vi veta att regeringen fortsätter blockera hundratals miljoner i stöd till UNRWA, den enda organisationen som kan få igenom den livsviktiga nödhjälpen till Gaza och det är en skam. Regeringens agerande är ett fullständigt haveri. Ulf Kristersson, det räcker inte med några pliktskyldiga tweets. Vi kräver att regeringen återupptar biståndet till Gaza nu. I en tid när vissa politiker säger en sak och gör en annan så behöver ni inte undra var Miljöpartiet står. Vi i gröna tror på solidaritet och rättvisa i Sverige och i världen. Vi tror på ett samhälle där alla har precis samma rätt till trygghet och frihet. Det innebär att vi alltid kommer att prioritera en rättvis klimatomställning. För om det är någonting som hotar vårt samhälles frihet och trygghet, då är det klimatfrågan. Det här är ett område som regeringen gillar att snacka om, men det är väldigt lite verkstad. Klimatpolitiska rådet har sågat regeringens klimatpolitik för den är inte tillräcklig. Även det finanspolitiska rådet säger att regeringens politik varken ger omställning eller rättvisa. Den säger att regeringen saknar en sammanhållen och begriplig klimatstrategi och att företag och hushåll därför får svårt att fatta genomtänkta investeringsbeslut och ställa om på ett kostnadseffektivt sätt. Och det riskerar,

citat, att ”särskilt drabba hushåll med små marginaler”. Och så är det oss man anklagar för att inte driva en rättvis klimatomställning. Och sen är det också så att om man inte gör ett dugg åt klimatkrisen som regeringen, då skapar man mer kostnader för svenska hushåll både nu och på sikt. Så mina vänner, mitt budskap idag är att en annan värld är möjlig. Ett solidariskt samhälle där vi gör det som alldeles för få politiker både vill och vågar, att verkligen investera både i samhället, i rättvisan och i klimatomställningen. Och det som är så bra, det är att klimatkrisen innebär enorma möjligheter. För om vi gör den här omställningen på rätt sätt, då bygger vi samtidigt ett mer rättvist Sverige och en mer rättvis värld. Vi står inför vår generations största samhällsomvandling någonsin. Vi ska rusta upp, vi ska ställa om, vi ska bygga ett starkare samhälle, men det viktiga är att vi ska göra det tillsammans. Och det är dags att göra det här nu. Vi har ingen tid att vänta. Vi måste rivstarta omställningen. Och det gör vi för människor nu. Det gör vi för kommande generationer och vi gör det för alla arter runt om i världen som dör i klimatkrisens spår. Så vi i gröna vill investera 100 miljarder kronor per år i tio år för att Sverige ska klara omställningen. Vi har råd, våra företag står redo att möta upp om politiker bara vågar peka ut riktningen. Och vi går till val i EU för att både skärpa klimatambitionerna, klimatsäkra EU:s budget, förbjuda fossila subventioner och satsa på den biologiska mångfalden. Inte en krona ska gå till det fossila. Redan idag skapar den gröna omställningen tusentals nya jobb och alla som bor i Sverige kommer att behövas. Du kommer att behövas. När vi bygger ut vindkraften och solkraften och ställer om energisystemet. När vi bygger upp den gröna industrin i norr. När vi bygger ut våra järnvägar så tågen både kommer i tid och är billigare än flyget. Och när vi ser till att lantbrukare, bland betande kor på en levande landsbygd, får råd att producera både bra mat och att producera den hållbart. När vi inför ett Sverigekort för kollektivtrafiken i hela landet, gör mer av Sverige tillgängligt för fler och när vi bygger ut välfärden så alla får en rättvis tillgång till vård och skola, alldeles oavsett var man bor. Och då behövs vi. För de här sakerna kan vi bara göra tillsammans. Hela Sverige, från förort till glesbygd, vinner på en rättvis omställning. Och som jag sa i början så står vi nu i en tid av vägval. En möjlighet att bygga ett grönt, rättvist samhälle. Vi kommer att skapa nya jobb, stärka vår konkurrenskraft och bygga ett samhälle som är mer mänskligt. Med friskare luft, med renare hav, djupare skogar och levande städer. Med bekvämare transporter, en starkare välfärd och mer tid för varandra. Jag vill tro att vi står inför en hoppets vår. Att detta skulle kunna vara de bästa av tider. För vänner, vi vet att en annan värld är möjlig, och vi vet också att den inte kommer av sig själv, så vi har mycket arbete att göra nu. Så stå rakryggade, var stolta, samla kraft. Det

kommer att behövas. Tillsammans ska vi bygga ett friare och mer rättvist Sverige, i Europa och i världen. Tack!

Taggar

2020-tal, 2024, Järvaveckan, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/amanda-lind-tal-pa-jarvaveckan-2024>